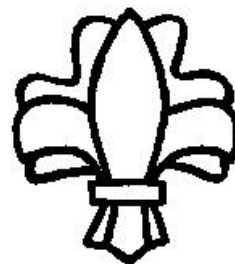

VASEN

JUBILEUMSNUMMER

Scoutkåren Gustaf Vasa - Bredäng

Nr 2 1974/75

November 1974

Årgång 4

Anevarig: Tom Sagerberg.

1924 – 1974

I år är det 50 år sedan "Gustaf Vasakolonnen" av Stockholms Kyrkliga Scoutkår bildades, närmare bestämt den 31 oktober 1924. Självständig kår blev GV år 1945. I dag har man slagit följa med en förortskår i Bredäng. Namnet är numera Scoutkåren Gustaf Vasa-Bredäng. Medlemsantalet är nu drygt 300, varav ca 50 ledare och seniorer.

En hel del har ändrats inom, scoutrörelsen sedan 1924 - men grundtankarna består. Mycket ideellt arbete läggs, nu som förr, ner på denna form av ungdomsarbete.

1949, när kåren fyllde 25 år, gavs en särskild jubileumsskrift ut. Det mäktar vi inte denna gång, men vi försöker istället knyta jubileet till den tidning som numera finns inom kåren. Detta nummer är alltså särskilt tjockt och det beror på att flera "gamla" ledare - och vårt arkiv - bidragit med "hur det var på den tiden". På det sättet försöker vi i några korta bilder fånga kåren under 50 år.

- Dessutom innehåller denna Vase som vanligt alldeles färsk nyheter.

*Kyrkoherde
Arvid Lund*

EN GAMMAL SCOUTPRÄST I GUSTAV VASA HAR ORDET

(Klipp ur 1949-års jubileumsskrift)

Det var en märklig händelse, då ett antal stockholmsförsamlingar hösten 1924 fick mottaga erbjudande från ett flertal framstående scoutledare att ställa sig till förfogande för scoutarbete i dessa församlingar. Jag var en av de präster, som var lycklig nog att få vara med om detta i min egen församling. Scoutarbetet togs upp i Gustaf Vasa. Från första stund fick jag bli en av medarbetarna. Och på ett sätt, som jag då inte kunde förutse, knöts jag med de starkaste band vid scoutrörelsen.

När de nya ledarna skulle placeras på skilda håll i staden, hade jag den stora glädjen, att till kolonncchef för Gustaf Vasa-kolonnen av Stockholms nybildade Kyrkliga Scoutkår få Läfte Wennerström - den skicklige och entusiasmerande

scoutledaren och lysande scoutorganisatören. Han kom inte ensam, utan hade med sig en rad utmärkta och erfarna scoutkamrater. Vi kunde inte ha startat bättre. Och det dröjde inte länge förrän pojkarna i skaror började strömma till.

Men var skulle vi hålla hus? Min dåvarande, för saken mycket förstående, kyrkoherde upplät Gustaf Vasa församlingssal, och där drog vi in. Ingen kan påstå, att den var särskilt lämplig för ändamålet. Byggmästaren hade säkert inte drömt om, att den skulle få bli en tummelplats för glada och livliga scouter. Men det blev den. Visst var det besvärligt med de tunga och klumpiga bänkarna, som måste staplas på varandra i ena änden av salen för varje gång, men också det gick,

fast det skedde med buller och bång. Det kunde ju inte undgås, att både väggar och bänkar fick sina törnar, och det fick i sin tur verkningar, som jag fick känna på. Det kom klagomål på »vilt leverne», och de goda kyrkvärdarna, som ju har ansvar för församlingens egendom, hade det inte lätt. De måste ju tänka både på salen och på pojkarna. Till deras heder måste sägas, att de såg också på de senare med förståelse. Vi fick hållas, och vi trivdes. Arbetet växte storartat. Den sanna scoutandan blommade härligt.

Men jag kunde inte släppa tanken på att pojkarna skulle få en bättre lokal. De hade också blivit så många, att detta var en nödvändighet av rena utrymmesskäl. Och den lyckliga lösningen skymtade för mig, när Gustaf Vasa församlings hem för gamla skulle byggas. Det kunde tyckas originellt att förena tillsammans gamla, och livliga scouter under samma tak, men det blev en mycket lyckad lösning; det har de tjugo åren som gått sedan dess bevisat. De gamla har trivts i sitt hus, och de har föga störts, av pojkarna i deras lokal med egen ingång och förvånansvärd god ljud-isolering mot bostäderna.

Det var den andra stora händelsen för mig som scoutpräst i Gustaf Vasa, när vi fick draga in i vårt eget nya scouthem. Vi hade orsak till stor tacksamhet mot de styrande i församlingen. Vår lokal var som ny sannolikt den bästa i sitt slag i Stockholm, om inte i hela landet. Vi hade under de första åren många gäster, som kom från både när och fjärran och lyckönskade våra ledare och pojkar.

Nu är det gammalt och vant med Rehmsgatan 16 som GV-scouternas hemvist, men stor tacksamhet känner vi alltför - inte minst i dessa lokalbristens tider. Mycket flitigt, har också lokalen blivit brukad. De pojkar och flickor - ty även flickscouterna i Gustaf Vasa har där fått sitt fäste - kan numera räknas i många hundratal, som under årens lopp där övat scoutfärdigheter, lekt, levt och lärt som scouter skall, när de mötas »hemma hos sig». För mer än en Gustaf Vasascout, som givit några av sina bästa år som ledare i sin kår, har GV:s scoutlokal varit nära nog en daglig tillflykt, ett andra hem.

Det är trevligt att ibland få möblera om och ändra. Det har skett i scoutlokalen många gånger - ibland till oigenkännlighet. Mycken scoutenergi har utlösts i handling med spår bokstavligen långt uppåt väggarna. Scoutgenerationerna i Gustaf Vasa har växlat med livets egen snabba, omväxlingsrika rytm. Men en omistlig tillgång för hela vårt scoutarbete genom åren har vårt scouthem varit. Att så måtte förbli under många kommande dagar och år, kan ingen önska varmare än den som fått vara med bland Gustaf Vasascouterna alltifrån deras första dag - då 'liksom nu såsom den äldste i gänget.

Arvid Lund

*Kårchefen på
Gränsö 1946.*

En gammal kårchef har ordet

(Den gamle kårchefen är Walter Pegert, som var just kårchef vid kårens 25-årsjubileum 1949.)

Redaktören har bett om ett bidrag till Vasens jubileumsnummer. Något från den "gamla goda tiden" på GV.

Jag minns bäst då jag, bläddrar i den skrift, som vi gav ut vid kårens 25-årsjubileum 1949.

En förgrundsgestalt vid kårens start och flera år framöver var dåvarande kyrkoherden Arvid Lund. Det var hans förtjänst att vi var bland de första scoutenheterna i Stockholm som fick disponera en egen lokal, den som vi fortfarande har kvar, Rehngatan 16. Året var 1930. Dessförinnan hade vi huserat i församlingssalen på Västmannagatan, där väggarna och bänkarna fick sina törnar vid de många gånger hårda övningarna. Arvid Lund levde med och för kolonnen och sedermera kåren i alla dess skiften. Han stödde oss ekonomiskt både personligt och genom sina möjligheter som ordförande i församlingens kyrkofullmäktige. Han förrättade som regel våra scoutupptagningar, var med oss på våra läger och samlade oss ledare i sitt gästfria hem till såväl arbetsmöten som kamratlig samvaro.

En annan av kårens stiftare var civilingenjören Lennart "Läppe" Wennerström. En utbrytning ur KFUM:s scoutkår gav upphov till Stockholms Kyrkliga Scoutkår och bland de första enheterna, som startades, var Gustaf Vasakolonnen. Som given chef utsågs Läppe. Detta hände den 30 oktober 1924. Med Lapps tillfördes kolonnen en entusiastisk ledare med en fond av intresse och kunnighet. Hans specialitet var läger och lägerteknik och boken "Lägerliv" var en första påminnelse om nuvarande camping och inte minst miljövård. Läppe var en stor organisatör. Otaliga är de läger, små som stora, som han har arrangerat, liksom Älghornstävlingar och distriktsorienteringar.

Förutom dessa två kämpar skulle givetvis kåren ej kunnat leva vidare utan en stab av ledare, som var och en under sin tidsperiod ambitiöst och ideellt jobbade för kårens och pojkarernas bästa. Jag skulle vilja presentera sidan 30 i 25-årsskriften, vilken visar verksamma enhetschefer under tiden 1924-1949. Mycket skulle kunna berättas om alla dessa GV:s första ledare men utrymmet medger tyvärr ej detta.

Avdelningschefer genom tiderna:

GV. 1

G. Sjöstedt	1924-1926
Nils Gasslander	1926-1927
Fredrik Haagberg	1927-1934
Ragnar Andersson	1934-1938

GV: 3

Einar Nilsson	1924-1928
Bo Sundgren	1928-1929

Börje Lindeberg	1929-1935
-----------------	-----------

GV. 1

Viktor Karlsson	1940-1941
Lennart Almgren	1941-1942
Viktor Karlsson	1942-1943
Björn Fritzell	1943-1944
Kjell Hedberg	1944-1945

Skogsmännen

Anders Ahlström	1945-1948
Arne Brodén	1948-

1:a flocken

Gelly Setterberg	1926-1929
Inga-Lisa Sandermark	1929-1931
Anna-Lisa Hild	1931-1940
Inga Lill Frohm	1940
Signhild Blomberg	1940-1941

Mowgli

Signhild Blomberg	1941-1942
Sally Karlsson	1942-1943
Elsa Holmén	1943-1944
Barbro Gustafsson	1944-1945
Märta Gyllsdorff	1945-1946
Sylvia Berglund	1946-1949
Stella Munk	1949-

GV: 2

Gunnar Ågren	1924-1933
Christer Boije af Gennäs	1933
Nils Lundberg	1934
Walter Pegert	1934
Sven Lundberg	1935-1936
Arne Wrette	1937-1939
Lennart Sköldkvist	1939-1942
Tage Pettersson	1942-1943

Wilhelm Carlgren	1943-1945
------------------	-----------

GV: 3

George Holmquist	1937-1939
Sven-Olof Wiman	1939-1940
Nils Berggrén	1940-1941
Lars Gustaf Brage	1941-1942
Lars Erik Lundin	1942-1943
Oscar Hellberg	1943-1944
Ralph Bertvig	1944-1945

Snabbfätterna

Lars Frohm	1946-1948
Anders Ahlström	1948-

2:a flocken

Mildred Olson	1928-1930
Dagmar Påhissan- Boreij	1930--1931
Britt Sandermark	1931-1933
Margit Johansson	1933-1937
Inga Lill Frohm	1937-1940
Dagmar Altbäck	1940-1941

Baloo

Britta Arman	1941-1944
--------------	-----------

Bagheera

Dagmar Altbäck	1941
Elsa Holmén	1941-1943
Eva Wickman	1943-1946
Ingrid Lundgren	1946-1947
Karin Nyström	1947-1948
Britta Larsson	1948

Ett namn vill jag dock ta fram - Anders Ahlström - kårens "basar- och Svenska Flaggansdagsgeneral". Det är åtskilliga 1.000-lappar, som genom Anders försorg och uppoffrande arbete till förts kårkassan. En annan eldsjäl av senare årgång är Christer Ahlberg, som drev igenom köpet av Pettersberg och dess första uppbyggnad.

Låt mig sluta min kavalkad över de första 25 åren med en lyckönskan till halvsekeljubiléet och med en förhoppning att ni arbetar vidare på den utstakade vägen. Vårt gamla motto på GV var: "En gång scout, alltid scout." Jag tror det håller genom tiderna.

Walle

Gilwellstugans födelse

Grå Vargen - eller Frithiof Dahlby - har ett långt förflutet inom kåren och inte bara inom kåren utan också på "förbundsplanet". Här berättar han om hur Gilwellstugan - en av Svenska Scoutförbundets anläggningar - kom till:

Gilwellstugan på Rockelsta har besökts också av många GV-are under årens lopp - men hur kom den till?

Egentligen började det för ungefär 50 år (ett halvt sekel, hu så hemskt) sedan, men förhistorien med Gilwell måste jag hoppa över. Det var dåvarande löjtnanten Gerdt Friberg, här nedan och över allt annars i scoutsammanhang kallad "Gerdt", som

jämte sina medhjälpare på Gilwellkurserna vred händerna av förtvivlan över ledarstabens alla papper, rapporter, tävlingsgrejer, böckernas pärmar som vred sig i reumatiska smärtor, som i blöta tälts (det har alltid regnat mycket på Gilwell, till ledningens stora förtjusning) kladdade ihop sig och blev odugliga. Vi måste ha en kåk - ånej, inte så fint - men ett vindskydd med tak så att tälten mm, lägerutrustning åtminstone kunde "magasineras" under vinterhalvåret. Alltså upp till greve Erik von Rosen, många bockningar, harsklingar och stämningar ... "Jo, kunde vi få bygga ett litet, litet skjul för tälten? bara ett litet? Egentligen behövt det bara ett tak"

Jo det skulle Gerdt få, men på det absoluta villkoret att ingenting fick synas från slottet. "Från Rockelsta får man bara se vildmark ..." Enligt samtida vittnens utsago gav detta med "ritning" Gerdt storhetsvansinne. Han reste hem, sammankallade, snackade, övertalade, gjorde en ritning. Reste till Rockelsta igen, skrapade med foten, såg rädd och generad ut och visade fram ritningen för greven: "Ja, greven förstår, skjulet har ju blivit lite större och det var kanske inte meningen, men ..." Spännande sekunder. Sen kom det, lite kärvt men med den typiska glimten: "Det här var inte så vackert. Åk hem och gör nåt bättre!" Gerdt förmådde knappast bocka av förtjusning. skrapade sig baklänges ut ur slottet och fick sitt andra anfall av "storhetsvansinne". Hem till Stockholm, i soppnedkastet med alla "skjulfunderingar", nu skulle det bli en rejäl "kåk". Det lilla, lilla skjulet blev ett stort, stort hus med storstuga två rejäla sovrum med 16 bäddar i varje (2 patruller), tvättrum kök, torkrum, duschrum, sjukrum, sovhytter för ledarna, expedition, källarutrymmen, vind, plats för material, uppvägnings- och matutlämningsrum för intendenturen, loggia, öppen

spis.. (oj hämta andan!). Men fortfarande fick huset inte synas från sjön. Stugan invigdes midsommardagen 1934. Alltså för över 40 år sedan. Med stå och pompa. Sen hände mycket mer, men det räcker pappret inte till för.

Numera är stugan och området Plats för tårar.

Grå Vargen

Grå Vargen tillsammans med Folke Bernadotte på Gilwell

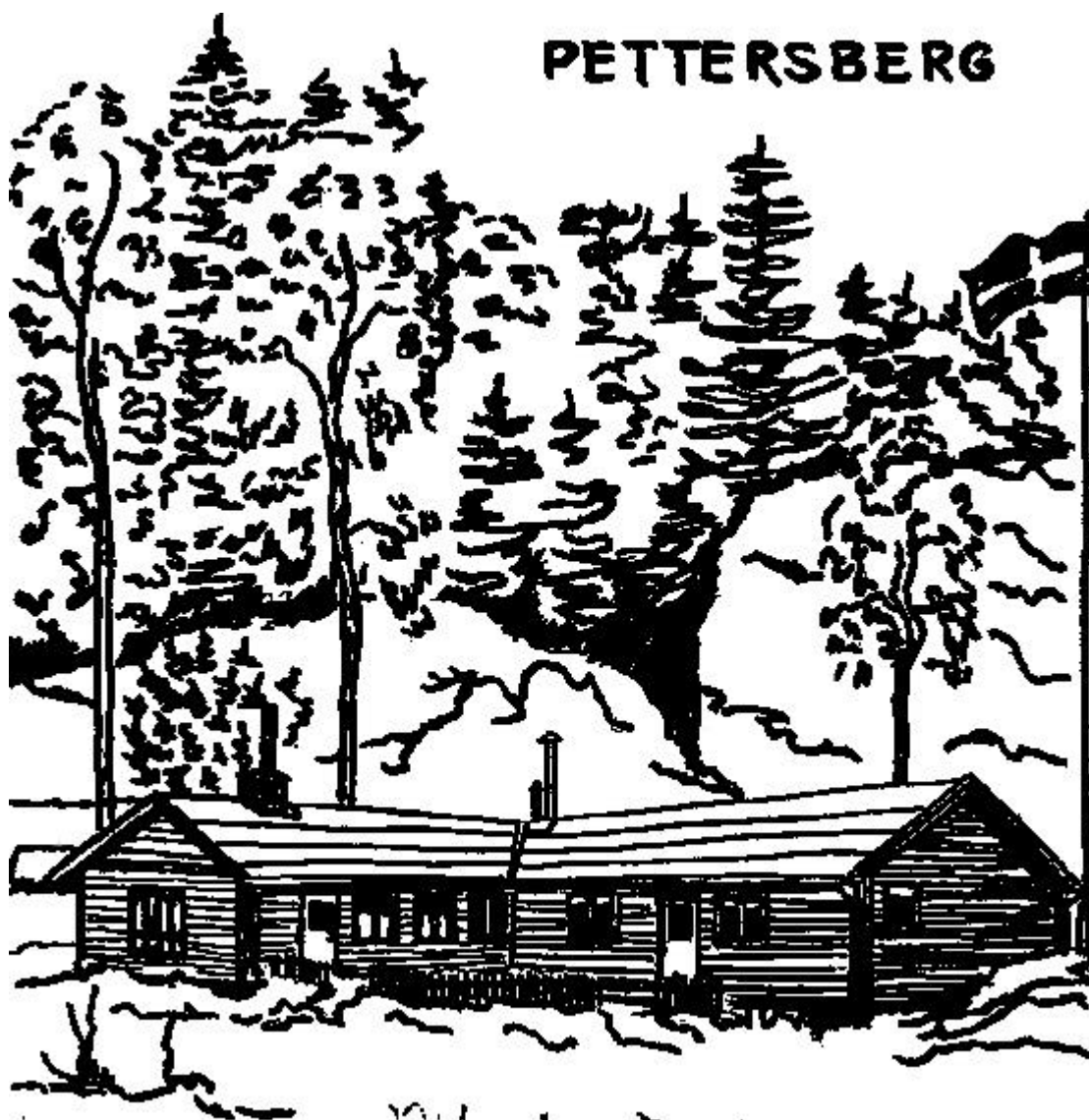
TÄVLING

Distriktsstyrelsen inbjuder härmed alla i distriktet, kårer och enskilda, till en tävling om en samlande symbol för distriktet.

Symbolen skall kunna användas på brevpapper, skyltar och i andra sammanhang där en symbol för distriktet kan komma att behövas.

Pris? Vi tror att bästa pris i denna tävling är att få se sin symbol användas tror inte Du?

Förslag tar vi emot under adress: Stockholms Scoutdistrikt, Fack, 161 16 BROMMA fram till och med den 20 december 1974.

PETTERSBERG

Det var då det hände

Kåren hade just avslutat sitt fyrtionde verksamhetsår med allt vad därtill hör. Vintern hade kommit, om än inte den allra Bästa - med andra ord typisk svensk. E-65 (kurs för elitpatrullerna Rådjuret och Älgen) hade nyligen avslutats och givit deltagarna en hel del inspiration och kunskap för att kunna hävda sig bra i distriktets tävlingar. Avdelningsprogrammen hade spikats - terminsverksamheten kunde så att säga kära igång på allvar.

Det var en helt vanlig övernattningsnatt för en av avdelningarna i kåren på Pettersberg. Några ledare hade som vanligt åkt ut lite i förväg för att "elda" upp stugan så att det skulle vara varmt och skönt när scouterna kom. Det var då det hände, vår fina nya scoutstuga eldhärjades och ödelades mycket snabbt av en brand. Som orsak angavs genast explosion i en av varmvindskaminerna. Tur i oturen var att ingen hade skadats. Av personliga saker var det endast

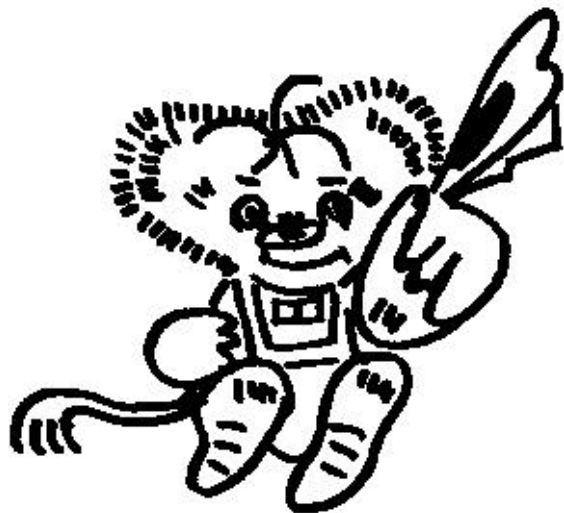
några ryggsäckar som hade innebränts. Det var en lördag eftermiddag – 20 februari 1965 – förtvivlade ledare ringde hem till mig och talade om vad som hänt - brandkåren hade just kommit till platsen, men kunde inte göra något. Kanske var det lika bra det? Vi hade dessutom ur ekonomisk synpunkt en hiskelig tur – området inklusive fastigheterna hade nyvärdesförsäkrats den 1 januari samma år.

Nästan omgående satte en arbetsgrupp igång och planerade för återuppbyggnad av en ny stuga, kanske något mer ändamålsenlig för patrullscouting. Större blev den i alla fall. Dessutom placerades den nya stugan som bekant på fältet till vänster om vägen från portalen sett i stället för på berget till höger. En av orsakerna varför den placerades där den nu står var, att skulle vi nu ha en så stor stuga så fick vi inte in den uppe på berget utan att lägga ned alltför mycket pengar på sprängning av berget. Ekonomiskt sett med försäkringsersättningar o.s.v. gick det hela ihop så när

Som på 35.000 kronor, vilket vi tog upp ett inteckningslån i stugan på. Detta lån är nu slutbetalt. Leveransen av materialet till det nya huset från Fribohus kom att ske den 23 juni 1965. Därefter tag det ungefär tre månader att resa huset, måla det och inreda det. Invigningen ägde rum söndagen den 31 oktober 1965 – drygt åtta månader efter branden. Just den söndagen var hela kåren naturligtvis samlad därute - över hundra-talet föräldrar hade mött upp – vargungarna, blåvingarna och scouterna hade haft sina tävlingar. Det blev invigningstal av kårordföranden – GV-ropet ekade kraftigare än någonsin, ungefär som om vi hade vunnit Älghornet - vår nya fina svenska flagga gick i topp - nya scoutstugan på Pettersberg var invigd. Alla tycktes då vara mer än glada över att ha en ny fin ändamålsenlig scoutstuga för kårens barn, ungdomar, ledare och intresserade föräldrar.

Du har väl varit därute! - Väl mött ute på scoutgården Pettersberg någon gång

Önskar Lennart Sonnfeldt

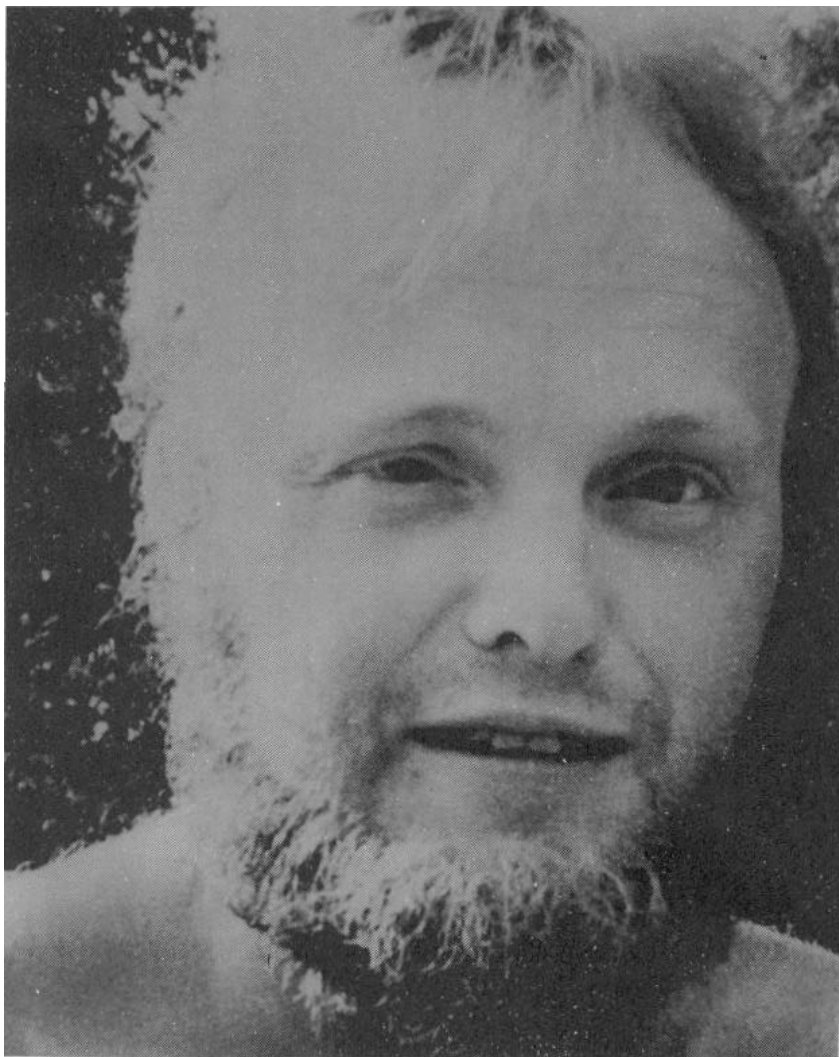
Miniortävling

"Kluringen" hälsade ett par hundra miniorer välkomna till sydvästskretsens tävling den 6 oktober.

Miniorerna fick hjälpa "Kluringen" med att känna igen växter och djur, leta seriefigurer komma ihåg vad "Kluringen" tappat, laga stängsel och rulla boll. Det var inte att undra på att "Kluringen" fick fnatt. Dagen var regnig och det var lerigt och halkigt men ingen knorrade. Krypen kom på 2:a plats. Stingarna på 6:e plats.

Tack till ledare och föräldrar som hjälpte till. Själv var jag justerad. Jag slogs med "Kluringen" veckorna före, knäet höll inte.

"Flingan"

Kår ord fö ran den har or det

Tre veckor i höst har jag tjänat Kungen och varit så kallad "reggubbe". Friluftsliv är man ju van vid, men scoutarrangemang är klart att föredra. Det var inte utan att man längtade tillbaka till civilt liv, sina skolbarn och sin scoutavdelning på slutet.

Konstigt förresten att det gick att vara borta från scoutverksamheten i tre hela veckor. Annars när man försöker hitta en ledig dag i veckan brukar det vara alldeles omöjligt. Vänner och kamrater som inte är scouter, som försöker träffa en, börjar faktiskt ge upp eftersom svaret alltid blir: Nej, då skall jag ut med scouterna. Detta gäller inte bara mig utan nästan alla scoutledare, men man satsar på något man

tror på och då satsar man så mycket man orkar och har tid. Förresten gäller det även våra patrulledare, som med liv och lust går in för sin uppgift. Personligen är jag riktigt avundsjuk på dem, för de upplever nog just nu det roligaste och finaste som scouting kan ge.

Just nu håller jag på att jaga in anmälningar till Jubileumshelgen på Pettersberg. (som för övrigt har gått av stapeln när denna tidning går i tryck). Det är inte det lättaste. Avdelningsledarna skall få sina telningar att komma ihåg lapparna, som skickades hem. De som glömt ta med sig lapparna måste ringas. Självt måste jag få tag i alla avdelningsledare och alla andra

ledare och seniorer. Därefter kan jag sammanställa, beställa bussar och meddela husmor hur många han måste köpa mat för. SNÄLLA AVDELNINGSLEDARE, FÖRÄLDRAR, SENIORER PATRULLSCOUTER, JUNIORSCOUTER OCH MINIORSCOUTER - FÖRSÖK ATT SKÄRPA ER LITE OCH LÄMNA IN ALLA ANMÄLNINGAR I RÄTT TID. Man kan inte beställa bussar och göra matlistor samma dag man skall åka ut. I alla fall kan vi preliminärt räkna med 6 senior-, 35 patrull-, 40 junior- och 40 miniorscouters samt ca 60 föräldrar och småsyskon. Dessutom ett 30-tal funktionärer. Summa ca 200. Hoppas det funkar!

50-årsjubileum. Jubileumslägret avklarat. Jubileumspatrulltävlingarna i slutspurten. Tävlingen för patrullscout verkar förresten ha avsomnat vart har Röda Sigillet tagit vägen? Våra scoutpatruller har satsat mycket tid på den och vill säkert ha den

avslutad. Jubileumsskrift orkade vi inte med - istället blev det den här JUBILEUMSVASEN. Jubileumshelgen avklarad, när tidningen kommer - resultat på annat ställe i tidningen. Och så återstår alltså bara JUBILEUMSFESTEN den 9 november på Park Hotell. Festen, som har satt myrar i huvudet på mig och hela festkommittén de senaste tre veckorna. Seniorer eller inte seniorer???? Efter många turer och olika förslag till lösningar blev det: INGA SENIORER. Bara ledare, men alla ledare sedan kåren startade och som kan komma; det blir säkert över 100. Men faktiskt lider jag med många av er seniorer och jag förstår att ni är f-----e.

Om det kan vara någon tröst kan jag berätta att det varit likadant på alla de andra jubileerna också. Det har faktiskt drabbat mig själv; på 35-årsjubiléet. Till sist några viktiga scouthändelser i höst:

November

- Fr-sö 1 - 3 Arbetsträff för ledare, seniorer och kanske föräldrar på Pettersberg. Ring gårdsfogden Mats Larseon telefon 715 59 91.
- Lö 9 Jubileumsfest på Park Hotell för ledare och "gamla GV-are".
- On 13 Kårestyrelse kl 19.00 i Gustaf Vasa - Matteus Föreningsråds lokaler.
- Lö-sö 16-17 Övernattningar: Snabbfötterna, Stimmets, Rovfågglarna
- Lö-sö 23-24 Förbundsmöte i Stockholm
- Lö 30 Basar i Innerstan. Församlingslokalen.

December

- Sö 1 Basar i Bredäng: Bredängsskolan
- Lö-sö 7 - 8 GAM, övernattning för alla patrullscouter på Älvsåsen tillsammans med Adolf Fredrik och Matteus.
- Sö 8 DM i sinning.
- Sö 15 Julfest - Kåreavslutning - Ledar- och SENIOR-fest
- on 25 Julotta - vi står med facklor utanför Gustaf Vasakyrkan

Januari

- To-må 2 - 6 E-75. Patrullledarkurs på Gilwell tillsammans med Adolf Fredrik och Clara Jakob Farsta Strand.

+++++ Alla vänliga avdelningsmöten och en hel del till. Alltså inte undra på att almanackan är fulltecknad för scoutledare! Fö har kåren över 300 medlemmar.

Med scouthälsning
Lars-Olof Sandberg eller Pliiiggis/iii
Inte fullt lika färsk Kårordförande

PS 1 Det är roligare att vara avdelningsledare!!!!!!! (För att inte tala om att vara patrulledare!!!!!!)

PS 2 Kårens deltagande i DM i orientering var ganska miserabelt. 11 st varav 10 från

avdelningen Rovfåglarna. Kåren har ju faktiskt 2 idrottsledare - bägge senior-scouter - ändå har just några seniorscouters klagat över att de ej blivit tillfrågade och anmälda för att inte tala om äldre ledare, som inte får några papper och inte har en chans att anmäla sig. Tur att våra avdelningsledare inte sköter sina avdelningar på samma sätt; då skulle vi inte ha många medlemmar kvar.

PATRULLSCOUTTÄVLING

"Roffe" rapporterar från sydvästskretsens tävling den 6 oktober.

Som vanligt satt det en gubbe med skägg och glasögon vid starten. (Det var kårordföranden Pliiiggis, det Red:s anm.) Som vanligt startade Duvhöken först i avdelningen med vinstchans, sedan Havsörnen och därefter Ormvråken och Tornfalken.

Första kontrollen var livlina. Först skulle man träffa två träff stående och därefter så många träff som möjligt stående på fem minuter. Efter lite knallande kom man fram till miniorientering. Där skulle man kuta hit och dit på en stor äng. Maxtiden var 7 minuter. Sedan kom man fram till Skärholmens Gård. Där var det organisations-tävlingskontroll. Där fick man några papper på en bricka, som skulle läsas. Alla kutade omkring som galna, men vad hjälpte det, när man hade en Mälarhöjdare till kontrollant.

Efter lite' knallande till kom man till knoppar och sjömaning. Där var det både teoretisk och praktisk knopning. Sedan kom man till eldning, där gick det inte så bra för Havsörnen, för det var inte tillåtet att använda fotogen. (Nä, nä. Red:s anm.)

Efter den misslyckade kontrollen var det dags för surring. Där skulle man göra en konstruktion som var 1,4 meter hög och som man sedan skulle hoppa över.

När man knallat en stund till kom man till woodcraft. Det handlade mest om sådant som har med naturen att göra. (Brukar inte woodcraft göra det då? Red:s anm.) Sista kontrollen var hinderbanan. Där skulle man kuta runt en bana med hinder, därav namnet hinderbana. Det tog ungefär två minuter att kuta runt.

När man kutat runt fick man knalla till målet och prisutdelningsplatsen. Där hände det vanliga, d v s man väntade, åt sin mat och väntade. På prisutdelningen hörde man bara att patrullrop från GVB, nämligen från Duvhöken, alltså en rätt misslyckad dag."

Red:s tillägg: Patrullen Havsörnen - dom där med fotogenen - träffade en ganska arg och besviken avdelningsledare (Pliiiggis) i väntan på prisutdelningen.

"Bedröövligt",
tyckte Pliiiggis om fotogenen

Från insidan av Skinnet

(Redaktören berättar alldeles själv.)

Redaktören gjorde ett av sina populära? och eftertraktade? inlägg på det aktiva kårarbetet i samband med kårens jubileumshelg på Pettersberg 25-27 oktober. Det var tävlingar en gros; "Skinnet" för patrullscouter, "Lådan" för seniorscouter - för övrigt instiftad av redaktören för några år sedan (så fick han det sagt också) - och tävlingar även för junior- och minior-scouter. De besökande föräldrarna klarade sig undan tävlingshysterin tack vare ett inbrott i en bil, där Hultis föräldratävling låg klappad och klar.

Ledare och seniorscouter kom redan på fredagskvällen. På lördagen fyllde en busslast patrullscouter på och på söndagen blev det fullt hus då juniorscouter, minior-scouter och föräldrar anlände. Någon beräknade antalet närvarande till ca 225.

Redaktören var ansvarig för kontrollen "signalering" på "Skinnet" och eftersom redaktören är tämligen lat hade han gjort det enkelt för sig genom att bara säga följande till patrullerna. "Ni delas upp i två grupper som placeras på långt avstånd från varandra. Den ena gruppen skall signalera ett antal ord till den andra. Ni får inte ropa till varandra, men annars får Ni göra precis som Ni vill." Vilken uppfinningsrikedom redaktören fick se prov på! Man visslade viftade med flaggor, slog sig på knäna och hoppade jämfota allt för att så -fort som möjligt skicka meddelanden till varandra. Och duktiga var dom! Duvhöken lyckades

få iväg 23 ord på 15 minuter och Havsörnen 18. Det trodde redaktören var omöjligt! Redaktören provade själv i förväg och då tog det 10 minuter att sända 25 ord - bara sända alltså, ingen tog emot orden - och då kan redaktören ändå morsealfabetet utantill och har under militärtjänstgöring en gång erhållit 50 kronor som pris för skicklighet i signalering. Och så kommer det några nybörjare med hem snickrade signalsystem och klarar uppgiften så galant! Den gode Morse kanske skulle haft något att lära!

Även övriga moment i de olika tävlingarna tycks ha varit lyckade. Redaktören går dock här endast på hörsägen. Hur det gick i tävlingarna? Ja, det kan man läsa på annan plats här i tidningen under rubriken "Resultat".

En särskild eloge skall slutligen de som jobbade i köket ha. En otacksammare uppgift får man nämligen leta efter. Full fart från morgon till kväll och det vanliga "tacket" brukar vara kommentarer av typen "Vill Du såga upp en skiva havregrynsgröt till mig", "Nej, kolbullar skall inte vara förkolnade", "Visserligen heter det snabbmakaroner, men Ni kunde ju ha kokat dom något längre än 8 sekunder", "Schysst ärtsoppa, är det en hel ärta till varje liter vatten?" o.s.v. Alltså: STORT TACK till Er som jobbade i köket - Efwä, Fluff och Per-Åke.

Nytt från kårstyrelsen

Den 7 oktober då kårstyrelsen senast sammanträdde hade kåren över 300 medlemmar! Fyra minior-scoutavdelningen med totalt 70 minior-scouter, tre junior-scoutavdelningar - 68 juniorscouter, tre

patrullscoutavdelningar 46 patrullscouter samt två seniorscoutlag - 24 seniorscouter. Dessutom tillkommer 98 ledare och övriga betalande medlemmar. Det blir 306 medlemmar det!

Kåren har rekryterat nya medlemmar genom besök i skolor. 25 nya medlemmar gav detta.

Kårens ekonomi är god enligt kassören Birgitta Thurén. Fantastiskt! Kårstyrelsen har avsatt 5.000 kronor för inköp av en traktor till Pettersberg.

Byggmästarens fusk med storstugan på Pettersberg är nästan helt åtgärdat, främst genom arbetsinsatser av Björn Hultenberger, Eric Knochenhauer och Rune Thurén.

Erik Nyman är klädesambud, d v s han har hand om försäljningen av bl.a. bussaranger och halsdukar.

Miniorer på utfärd

Söndagen den 6 oktober kryllade det av miniorer utanför lokalen i sta'n vid tiotiden. Ljudnivån var något hög det var nämligen utfärd på gång. Waingunga (flick) och Småfötterna (pojke) skulle göra Lilljansskogen osäker. Det kryllade av ledare också men inte lika många.

Väl framme vid Ugglevikskällan fick vi hjälpa en professor att plocka dyrbara pärlor och vi oskadliggjorde farliga ormar, tänk de blev alldeles tama om man knöt ihop dem med en råbandsknop. Vi fick visa vad vi kunde om naturen. Ni har väl

hört talas om ormyngel? En rolig stafett hade vi också, ja ni vet äta kex och vissla och så'nt. Vi fick också plocka växter o löv och svampar. Vi slutade med bollek och klädnyssstafett, ja vid det laget kunde vi gott hängt upp våra kläder på tork, vi var då ganska blöta, men humöret var ändå på topp. Ja, och när vi inte gjorde allt detta, åt vi o sprang, sprang o lekte vi.

Trötta men nöjda släpade vi oss hem i regnet.

Ledarna

DM i orientering

eller "Snabbkurs i vattenorientering" eller "Konsten att förflytta sig på vattenfyllda stigar"

Deltagarna från GVB i ovannämnda tävling kom in i omklädningsrummet ungefär 09.00.

Efter att ha bytt om stormade de flesta ner till start. "Limpan mini" och "Frallan" (Eka) startade som det heter 10.17. Sen startade Rolf "Gnagis" Carlqvist 10.20 och efter det jag. Efter att hurtigt ha joggat i 4,52067835 minuter, kom jag fram till ett dike och eftersom jag alltid varit äventyrlig

av mig följde jag diket till dess slut som det stod kontroll 2 på. För att vara på den säkra sidan stämplade jag där.

Seden fortsatta jag att leta efter kontroll 1, och efter att ha gjort ett svanhopp i en vattenfylld grop (källa?) och satt nytt personligt rekord på 100 m bröstsim (då hade jag hittat två sådana däringa lappar till) började spring-simmandet på stigarna. Nära nästa lapp hittade jag två st gråtande gossar på min väg "Limpan mini" och "Frallan (Eka)" - som inte visste var de var. Då gjorde jag dagens gode gärning - lät dom följa efter mig till nästa lapp.

Eftersom jag inte hittade den lapp, som jag egentligen letade efter lekte jag en liten lek som jag kallade "Följa-kraftledning-till-första-stig-och-sen-ta-till-vänster".

Det gjorde jag och det ville sig inte bättre än att jag sprang på en sån där lapp till. Plötsligt! stod jag vid en stigförgrening och efter en stor diskussion med mig själv om vilken stig jag skulle ta, valde jag att gå rakt fram. I ena hörnet av en äng hittade jag faktiskt en sådan här lapp igen. Bredvid stod det en skylt om att man skulle följa en snitsel, som fanns där.

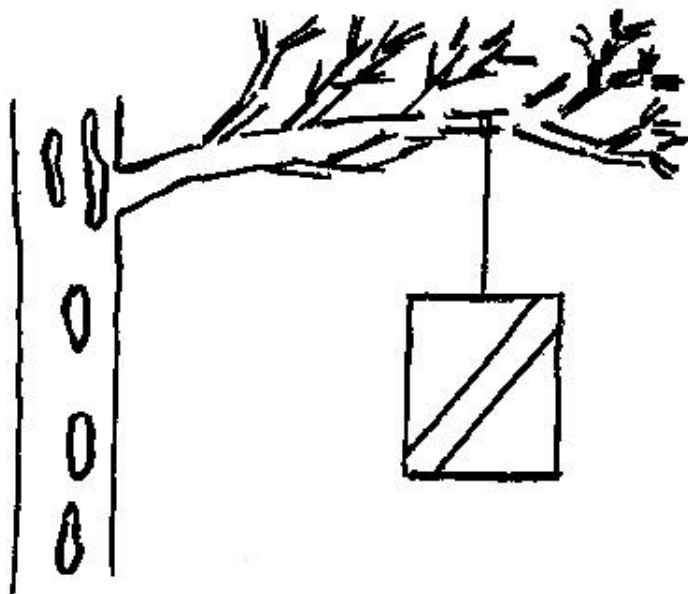
När jag gått ungefär 200 meter såg jag en massa människor, som stod på ett ställe. Då började jag springa mot dom för att se vad som höll på med. Den närmaste vägen till dom var en gång, som gick in under ett vitt skynke, så den sprang jag. I slutet på gången stod det en snubbe som hade fräckheten att ta kartan ifrån mig, men det märkte jag inte, för jag var uppe i en sån hög fart, att benen bara fortsatte (det finns

tillfällen då man längtar efter en fallskärm) och slutade inte att gå helt förrän jag var framme vid omklädningsrummet och precis som jag klev över tröskeln gick det upp ett ljus för mig att de där röd-vita lapparna, det var om var se som var utsatta på kartan.

Tyvärr blev det ingen prisutdelning, för det var en tjej, som inte hade kommit i mål ännu, så en del utvalda gick skallgång efter henne. Hur det gick vet jag inte, fråga Pliiiggis t ex, som var med.

Matte,

PS Det kan också sägas att det var 9 st från Rovfåglarna och 1 st från hela övriga kåren, som ställde upp, vilket jag tycker är dåligt, för det var en bland de lättaste banorna jag sprungit. (Ingen kompasskurs alls). Ställ upp nästa år! DS

Tävlingsresultat

Silverugglan

Öppen klass

1. Igelkotten, CJFS,	1.054 p
3. Berguvan, GVB,	829 p
21. Älgen, GVB,	493 p

23 startande

Flickklass

1. Råven, AF,	80
3. Sjödjuret, GVB,	62

7 startande

Hajkbenet

Öppen klass

1. Blajj-Blajj, CJFS	935 p
11. Nya laget, GVB	646 p
22. FDFDFCGVB, GVB,	352 p

23 startande

Flickklass

1. Råjj-Råjj, CJFS,	74
4. Duvungarne, GVB	62

7 startande

DM i orientering (från klasser där GVB deltog)

Yngre pojkar

1. Lars Thor, Rågeved	23,36
7. Mats Engwall, GVB	31,55
10. Carlos Rivera, GVB	38,13
12. Rolf Carlqvist, GVB	40,46
16. Per-Arne Nordmark, GVB	49,18
32. Per Atterving, GVB.	1.20,07

60 startande

Miniorer, öppen klass

1. Torbjörn Isomäen o Jonese Bärthae, Enskede	
7. Kenneth Sandgren, GVB	
8. Kjell Lindberg o Kjell Ekström, GVB	
15. Robert L och Rolf Perbrink, GVB	

30 startande

I seniorklassen, där Rune Thurén deltog, skall omläpning göras.

Jubiläumshelgen på Pettersberg

Skinnet

1. Duvhöken	1.044 p
2. Havsörnen	1.031 p
3. Uttern	961 p
4. Tornfalken	854 p
5. Ormvräken	774 p
6. Åbborren	706 p
- Falken	730 p (utom tävl)
- Braxen	672 p (utom tävl)

Lådan

1. Knatte-Haasen	81
2. Christer K-Lars E	73
3. Karin-Nellan	52

Juniortävlingen

1.	Mullvaden	91 p
2.	Ekorren	81 p
3.	Jupiter	75 p
4.	Sorken	74 p
5.	Mars	73 $\frac{1}{2}$ p
6.	Lemmeln	71 $\frac{1}{2}$ p
7.	Pluto	71 p
8.	Uranus	66 $\frac{1}{2}$ p
9.	Vesslan	43 p

Miniortävlingen

1.	Loppan
	Humlan-Getingen
3.	Irokeeser
4.	Comancher
5.	Cheyenner
6.	Pudmini
7.	Wontolla-Tabaqui
8.	Biet-Myggen

Silverugglan

Tävlingen var ganska rolig så när som på nattorienteringen där vi var tvungna att springa med ryggsäckarna på. Tidigare på dagen gick vi ett spår med kontroller. En av kontrollerna var "surrningar", där skulle vi få en fotogenlykta att brinna två meter över marken. Det lyckades vi med. Men en klantig ledare som hade hand om tidtagaret lyckades nollställa uret innan han hann se tiden, som lär ha varit ganska bra. Så vi fick göra om alltihop, men den andra gången gick det jättedåligt för vi kom över maxtiden. Men det var inte bara nackdelar, t ex eldningen, där vi skulle koka över såpvatten och se'n springa en viss sträcka och elda av ett snöre på tid.

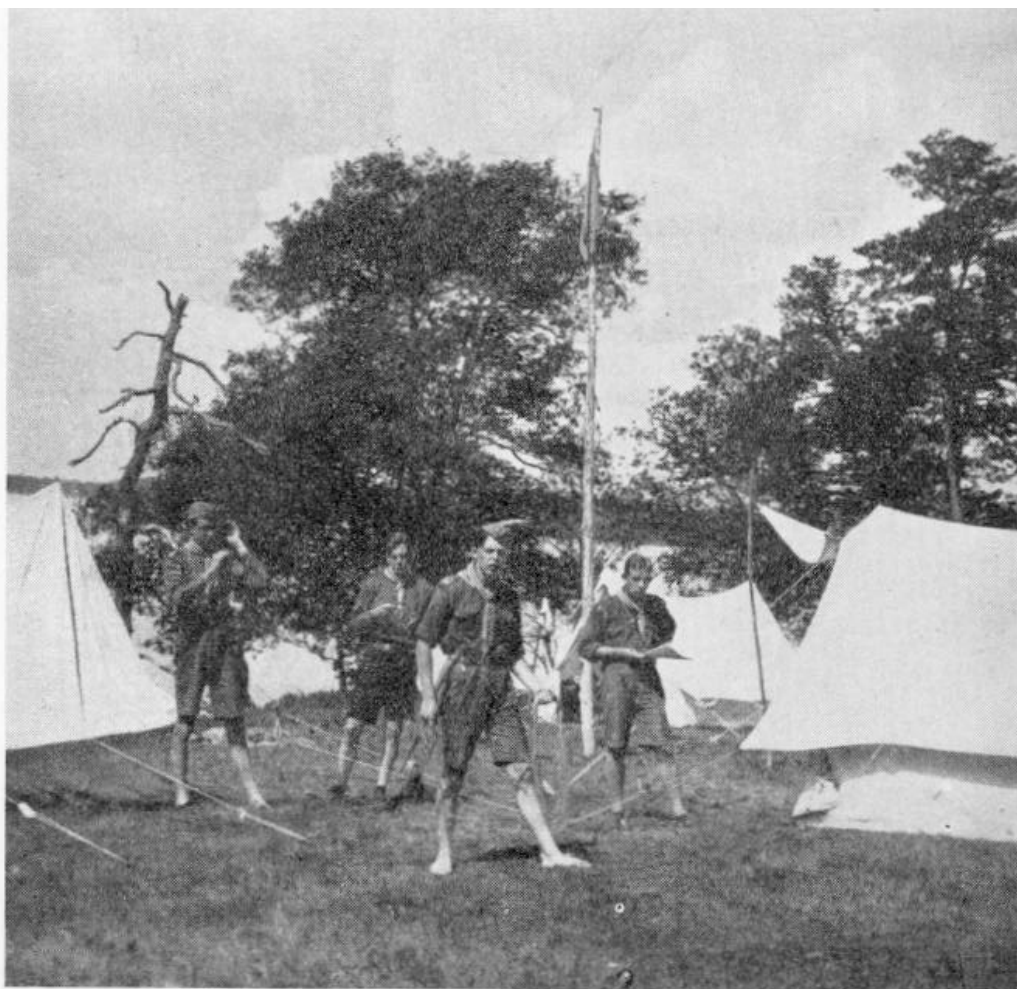
Nästa dag försov vi oss. Den dagen var det organisationstävling, vi fick en kasse med massor av grejor. Bland annat en karta som det fanns kontroller utsatta på. Vi skulle göra olika saker av det som fanns i kassen, t ex en morseapparat, som man skulle springa med till en viss kontroll. Numren på kartan var romerska och därför blandade man ju ihop IV och VI.

På eftermiddagen var det prisutdelning och Berguven fick gå fram och hämta 3:e-priset.

Per A

BILDKAVALKAD

Taxinge 1926: Bo Sundgren, Nils Gasslander, Stig Berg och Gunnar Ågren.

Från Rehmsgatan 16 mot Tullgarn 1938.

George Holmqvist och 3:e avdelningen får älghornet 1939.

Älghornssegrare 1944: Carlgren med 2:a avdelningen.

Bagheera-flocken 1949. Vargungeledarinnorna Britta Larsson och Gunnel Dahlby.

Kring lägerbålet 1955: Lasse Berggren, Pliiggis, Ufe Neijdemar, Bertil Norbelie, Rune "Spanarn" Adolfsson och Roffe Rudholm

Örnen i sin lya 1962

Övernattning
Pettersberg
i
lägersbil

1963

Våren

Åke

Fricken

Po - Kajsa - Gustav - Rönne

Zussten

Lennart Björnström Peter Christen

Peter

Den 13 oktober 1963 gick Stockholmsscouternas stora tävling Älghornet ute på Ladugårdsgärde. Här är en av kontrollerna - eldning. Det är Örnen (som segrade i patrulltävlan) med bl a Poa och Putte som eldar!

Här ett lyckligt segrargång, Skogsmännen, ropande sitt avdelningsrop 1963!

Pettersbergs-
lägret

1963

Den är grytan är inte ren, Hultis!

Hultis, Kajan, Pliiggis, Svengen, Poa och Sjögräs

Pliiggis och Ola Palm

Lenmart Sonn-
feldt utnämns
till kårordfö-
rande av
distriktsord-
föranden Nils
Orrling 1963

"Gamla" kåken,
Pettersberg
Byggt 1959.

brann 1965

Nuvarande kårord-
föranden Pliggis
(och Ko)

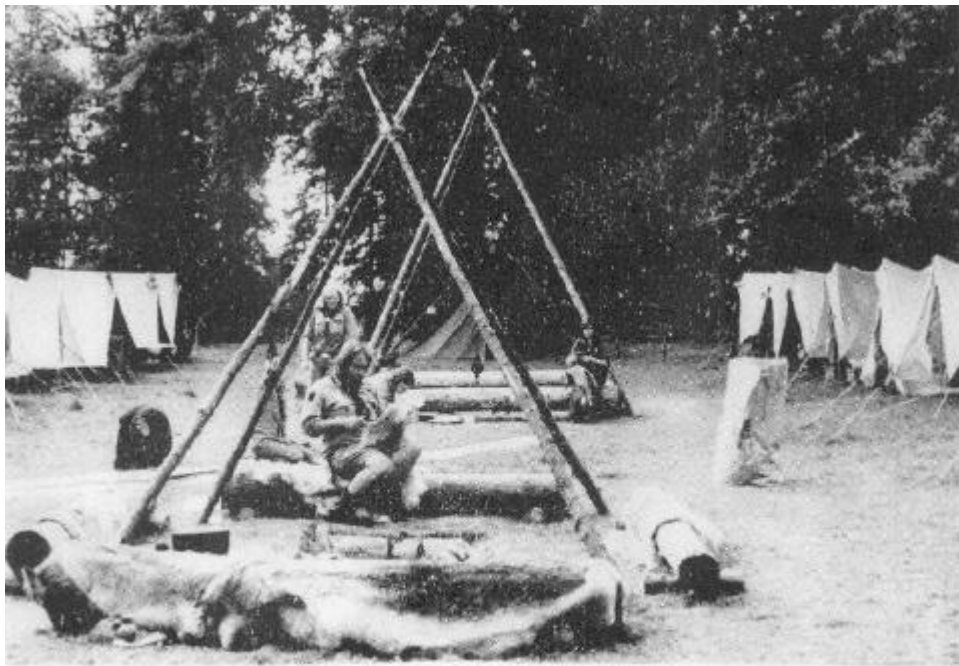
Elitpatrull-
kurs 1971

Nuvarande vice kår-
ordföranden Multis
(och Meta)

Julfest i församlingssalen
1963

Ledarbyn, jubileumslägret på Ånhammar 1974
(I förgrunden Multis)

JUBILEUMSPADDLING
23-26.5.1974

Hedströmmen
Västmanland

Paddla

Lyfta

Bada

Sova

Äta

Tja.....

Mmmmysigt!